

Κοσπέτας-Μπαλαγιάννης μιλούν αποκλειστικά στον ΚΟΣΜΟ

Ο Τζιρί Κοσπέτας πρόεδρος της Ελληνικής λέσχης και πρώην πρόεδρος του Σίδνεϊ Ολύμπικ, υποδέχτηκε τον συνεργάτη των αθλητικών σελίδων του ΚΟΣΜΟΥ, Σάββα Λιμνιατίτη, από την κορυφή μέχρι τα νύχια βουτηγμένος στην σκόνη. Ενας πρόεδρος διαφορετικός από τους άλλους, κάποιος που δεν αποχωρίζονται γραβάτα και κουστούμι, ενώ συνθίζουν να κυκλοφορούν με ύφος χιλίων καρδιναλίων...

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή... Τρίτη, λίγο μετά τις έξι το απόγευμα, λίγες μέρες πριν από την γενική συνέλευση της Ελληνικής Λέσχης (σο: έλαβε χώρα χθες Κυριακή). Ο συνεργάτης του ΚΟΣΜΟΥ βρίσκεται επί της Castelreagh St., στο κέντρο της πόλης του Σίδνεϊ, έξι από τα γραφεία του ελληνικού προξενείου και ακριβώς απέναντι από το υπό ανακαίνιση κτίριο της Ελληνικής Λέσχης.

Μια σκονισμένη φιγούρα προβάλει από τις πόρτες του μεγαλοπρεπέστατου, νεοκλασικού κτιρίου, το οποίο αν και έχει μείνει χρόνια στην αφάνεια, διατηρεί ακέραιη την φινέτσα του. Περνώντας το κατώφλι, βρίσκεται φάτσα με τον Τζιρί Κοσπέτα, που.. καλυμμένος σχεδόν από την κορυφή ως τα νύχια με σκόνη, του προτείνει το χέρι και φορώντας το πιο πλατύ χαμόγελο του, τον καλοσορίζει...

So far, so good, που λένε οι Αγγλοσάξονες και απορία πρώτη, που συνοδεύεται από την πρώτη εντελώς αυθόρυμπη ερώτηση..

-Προς τι η αμφίσηση εργάτη σε γιανί;

Χαμογελά (τελικά το χαμόγελο πρέπει να είναι μόνιμο αξεσουάρ της εμφάνισης του, αφού συνεχίζει να φωτίζει το πρόσωπο του καθ' όλη τη διάρκεια της συνομιλίας τους, ακόμη και όταν οι ανάγκες της συνέντευξης αναγκάζουν τον δαιμόνιο ρεπόρτερ μας, να φορέσει το προσωπείο του «συνηγόρου του διαβόλου»).

«Όπως γνωρίζεις, την Κυριακή έχουμε την γενική συνέλευση του συλλόγου», εξηγεί. «Και επειδή ο χρόνος κυλάει γρήγορα, είπα να δώσω ένα χεράκι στους οικοδόμους, προκειμένου να είναι όλα έτοιμα όταν υποδεχτούμε τα μέλη μας».

Ηθικό δίδαγμα: αν ο καλός καπετάνιος στην φουρτούνα φαίνεται, μάλλον ο οικοδεοπότης πρέπει να κριθεί από την φροντίδα που δείχνει προκειμένου το οπίτι του να είναι έτοιμο να υποδεχτεί τους καλεσμένους του.

Στη συζήτηση που ακολουθεί εκτός του προέδρου της Ελληνικής Λέσχης, είχε συμμετοχή και ένας εν ενεργεία, πολύ γνωστός ποδοσφαιρικός παράγοντας που συνεχίζει να προσφέρει τις υπηρεσίες του και στο Σίδνεϊ Ολύμπικ. Είναι ο Θανάσης Μπαλαγιάννης, που κάνει πρόλογο στην συζήτηση των τριών που ακολουθεί... Στις αθλητικές μας σελίδες θα φιλοξενήσουμε όσα είπε στον ρεπόρτερ μας ο εν ενεργεία αθλητικός παράγοντας, ενώ όσα είπε ο Τζιρί Κοσπέτας θα τα διαβάσετε σε άλλες σελίδες του ΚΟΣΜΟΥ...

«Ηταν πάντα το όνειρο μας, η Ελληνική Λέσχη και το Σίδνεϊ Ολύμπικ να συμπορεύονται. Αν όμως τα σχέδια που έχουμε για το Ολύμπικ πραγματοποιηθούν, τότε μπορούμε να μιλούμε για μια από τις λαμπρότερες στιγμές στην ιστορία του συλλόγου. Όπως γνωρίζει η παροικία το Σίδνεϊ Ολύμπικ στεγάζεται στο Μπέλμορ. Εκεί έχουμε τα γραφεία μας, εκεί έχουμε την άδεια για να αγωνίζονται οι ομάδες μας. Πιστεύουμε όμως πως το μέλλον είναι στις μικρές πλικίες»... «Και στα γύπεδα» συμπληρώνει ο πρόεδρος...

«Χρειαζόμαστε περισσότερα γήπεδα, περισσότερες εγκαταστάσεις αν πρόκειται να επιβιώσουμε και να αναπτυχθούμε. Το θέμα δεν είναι να έχουμε ομάδα στο A- League. Εκείνο που προέχει είναι να έχουμε καλές βάσεις στις ακαδημίες μας. Αυτή την στιγμή έχουμε γύρω στα 300 παιδιά, και όνειρο μας είναι ο αριθμός να φτάσει τους 1000. Για να φτάσουμε όμως αυτό τον αριθμό χρειαζόμαστε τις κατάλληλες εγκαταστάσεις. Αυτή την στιγμή μιλούμε τόσο σε πολιτειακό, όσο και σε παναυτραλιανό επίπεδο και ελπίζουμε σύντομα τα σχέδια μας να αποδώσουν καρπούς»

«Για παράδειγμα, αυτή την στιγμή τοποθετούν νέο χλοοτάππα στο Peter Moore. Βάζουν καινούργια περίφραξη και προσωρινές κερκίδες. Προσπαθούμε όμως να εξασφαλίσουμε την χρήση και άλλων γηπέδων, προκειμένου να έχουμε καλύτερες και μεγαλύτερες εγκαταστάσεις»

«Όπως είπα, για μένα το μέλλον βρίσκεται στις μικρές πλικίες. Ως μέρος της ευρύτερης περιοχής του Κάντερμπερι, είμαστε το επίκεντρο όσον αφορά το ποδόσφαιρο για παιδιά. Ναι, θα θέλαμε να αγωνιστούμε στο ανώτερο δυνατόν επίπεδο, αλλά αυτή την στιγμή επικεντρώνουμε την προσοχή μας στην παροχή των κατάλληλων υπηρεσιών σε παιδιά που θα θέλουν να αγωνιστούν για το Ολύμπικ. Κοίτα πόσους πάκτες έχουμε «βγάλει» τα τελευταία 10-20 χρόνια. Πως μπο-

ρούμε να αυξήσουμε αυτό τον αριθμό; Προς το παρών δεν είναι εφικτό να παίξουμε στο A League. Όταν δημιουργήσουμε τις κατάλληλες εγκαταστάσεις, τότε ο κόσμος θα θέλει να είναι μέλος του Σίδνεϊ Ολύμπικ»

Στην ερώτηση του απεσταλμένου του ΚΟΣΜΟΥ... «Ποιά είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύλλογος αυτή την στιγμή» η απάντηση έρχεται κατ ευθείαν από τον πρόεδρο.. «Το μεγαλύτερο και μόνιμο πρόβλημα μας... είναι το οικονομικό για να πάρει τη σκυτάλη ο Θανάσης Μπαλαγιάννης, διευκρινίζοντας... «Το οικονομικό είναι πάντα το μεγαλύτερο πρόβλημα. Πάμε πίσω στις νεαρές πλικίες. Εκεί είναι το μέλλον του Σίδνεϊ Ολύμπικ».

«Το πιο λυπηρό τη χρονιά που πέρασε, είναι ότι μαζεύουμε μόλις γύρω στους 300 – 400 φιλάθλους στο γήπεδο. Βλέπεις τους αριθμούς αυτούς και διερωτάσαι για ποιό λόγο ο κόσμος δεν θέλει να λάβει μέρος στην προσπάθεια που γίνετε. Βέβαια το πρόβλημα αυτό αφορά γενικά τις ομάδες του πολιτειακού πρωταθλήματος. Πρέπει λοιπόν πρώτα να καταλάβεις σε ποιό επίπεδο βρίσκεσαι, και αν θέλουμε να κρατήσουμε το Ολύμπικ ζωντανό, πρέπει να δώσουμε σημασία στις μικρές πλικίες. Μόνο έτοι θα προσδεύσουμε. Ξέρουμε πως ο κόσμος έχει πολλούς λόγους να μην ακολουθεί το Σίδνεϊ Ολύμπικ. Εκείνο που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να δώσουμε λόγους στον κόσμο να επιστρέψει στις τάξεις της ομάδας. Δεν υπάρχει λόγος να κλαίμε. Άλλωστε τίποτα δεν γίνεται αν δεν ιδρώσεις πρώτα»

Ο λόγος αποτελείται στο Τζιρί Κοσπέτα... «Δημήτρη, πως ήταν η δική σου εμπειρία με το Σίδνεϊ Ολύμπικ; Σου άφοε καλές αναμνήσεις;

Δείχνεις τις ουλές στο στήθος και στα πόδια από το τριπλό bypass, απατώντας συνάμα. «Έχω εδώ αναμνήσεις, εδώ και εδώ... Δεν φταίει όμως μόνο τα Σίδνεϊ Ολύμπικ. Φταίω και εγώ (γελά). Είμαι περήφανος από την ανάμειξη μου και ειλικρινά πέρασα καλά στα πέντε χρόνια που ήμουν εκεί. Έφυγα ευχαριστημένος. Ότι μπορούσα να προσφέρω το πρόσφερα. Δυστυχώς όμως λόγω της περιπέτειας που είχα με την υγεία μου έπρεπε να αποχωρίσω. Ακόμη συνεχίζω να είμαι φύλος με τα παιδιά της ομάδας.

Στην ερώτηση «Ποιά ήταν η καλύτερη στιγμή των πέντε χρόνων που υπηρέτησε το Σίδνεϊ Ολύμπικ» ο πρόεδρος της Ελληνικής Λέσχης, απαντά...

«Το καλύτερο κομμάτι ήταν αναμφισβίτητα τα τμήματα των γιούθ. Όταν είχα αναλάβει, τα τμήματα υποδομής άντικαν στο Σάδερλαντ, για τέσσερα περίπου χρόνια μετά την διάλυση του NSL. Ο λόγος που ανέλαβα το Ολύμπικ ήταν να πάρουμε πίσω τα τμήματα υποδομής, κάτι που καταφέραμε με το τέλος της πρώτης χρονιάς. Πρέπει να παραδεχθώ, πως δεν έχω και ιδιαίτερες γνώσεις γύρω από το ποδόσφαιρο. Δεν έχω παιξει καν μπάλα. Αγάπησα το ποδόσφαιρο μέσα από τα παιδιά μου, που αγωνίζονταν στο Ολύμπικ. Επομένως, οι πιο ευχαριστηστές στιγμές ήταν όταν έβλεπα τα παιδιά και τους γονείς στα πάρκα. Πηγαίναμε με την γυναίκα μου και λειτουργούσαμε την καντίνα, φτιάχναμε τους καφέδες... Η βούθιση της γυναίκας μου ήταν ανεκτίμητη. Αν δεν μου έλεγε.. προχώρω και εγώ είμαι εδώ να σε βοηθήσω... τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Δουλεύαμε μαζί την καντίνα, λειτουργούσαμε το κάτερινγκ στα ιδιωτικά θεωρεία, μαγείρευε για τους χρηματοδότες, κάναμε χορούς για να βοηθήσουμε οικονομικά τον σύλλογο»

«Πρέπει να ομολογήσω πως ήμουν πολύ τυχερός αφού είχα βοηθεία από πολλούς. Για παράδειγμα, ο Τζορτζ Τόμας μου έδινε \$50,000 τον χρόνο. Ήταν και άλλοι που βοηθήσαν: οι οικογένειες Λεπούρη και Μπαλαγιάννη, ο Kov Konstantaïν και άλλοι...»

Κάνοντας επίλογο στην συζήτηση πρώην πρόεδρος του Σίδνεϊ Ολύμπικ απαντά στην ερώτηση «Ποιά ήταν η χειρότερη στιγμή όσο βρισκόταν στην προεδρική καρέκλα του Σίδνεϊ Ολύμπικ..»

«Όταν ήμασταν στο Ήστερν Σάμπερμπις και αντιμετωπίζαμε προβλήματα με την Ομοσπονδία. Λόγω του καταστατικού το Ήστερν Σάμπερμπις δεν μας ήθελε στο πρωταθλήμα και παραλίγο να μας αποβάλουν για ένα χρόνο. Την τελευταία στιγμή όμως η ομοσπονδία μα